

DTKs foretræde i Retsudvalget 11. februar

2010.02.23

Kære Retsudvalgsmedlemmer,

I forbindelse med at Dansk Terrier Klub havde foretræde i Retsudvalget den 11. februar 2010 takker vi for den gode modtagelse.

Dansk Terrier Klub stiller gerne min og klubbens viden og kompetencer til rådighed for Retsudvalget og de politiske partier. I er derfor meget velkommen til at kontakte mig, hvis I ønsker at benytte mig som ressource og få adgang til det omfattende kildemateriale, som vi gennem en årrække har indsamlet og behandlet.

Vi har den største interesse i at sikre kvalitet og effektivitet i lovgivningsprocessen, så vi opnår en løsningsmodel, der er håndterbar og reelt løser problemerne.

Det er meget vigtigt for Dansk Terrier Klub, at der findes løsninger som med sikkerhed minimerer problemerne med de farlige hunde. Derfor vil det være beklageligt, hvis der laves en racespecifik lovgivning, som erfaringer fra Danmark og andre lande tydeligt viser ikke har den tiltænkte effekt.

Vi giver vores uforbeholdne støtte til, at der laves en generel skærpelse af reglerne for hold af hund, som foreslået i delbetænkningen - og i det lovforslag, der blev sendt i høring i september 2009 – meget gerne med yderligere elementer.

Vi blev ved foretrædet stillet en del uddybende spørgsmål, som vi i det efterfølgende opsummerer vores svar på.

Dette er sendt til alle retsudvalgsmedlemmer, som deltog ved mødet den 11. februar.

Med venlig hilsen

Marianne Duchwaider

Medlem af Dansk Terrier Klubs arbejdsgruppe for bull racer

Den uetablerede hundeverden

Tage Legaard spurgte, hvad der menes med den uetablerede hundeverden.

Størsteparten af opdrættere under Dansk Kennel Klub arbejder målrettet for at opdrætte velfungerende, sunde og racetypiske hunde, som placeres i selektivt udvalgte hjem. De er underlagt krav, regler og anbefalinger til opdræt. Det kan f.eks. være krav om bestået mentalbeskrivelse og racespecifik avls strategi. Dertil kommer en høj grad af intern selvjustits.

Langt størstedelen af problemhundene kommer fra den uetablerede hundeverden. Det drejer sig om hundeejere uden tilknytning eller relationer til seriøse hundeorganisationer, som Dansk Kennel Klub.

En stor andel af sælgere/opdrættere i den uetablerede hundeverden er – af god eller ond vilje – uden de nødvendige kompetencer til at sikre velfungerende hunde og ejere.

Det kan f.eks. være helt almindelig hundeejere, som vælger at parre deres hund med en tilfældig hanhund uden større overvejelser eller viden om, hvorvidt dette er fornuftigt.

Det kan også være mennesker, som producerer eller importerer hvalpe for at opnå en (sort) indtjening og reelt er uden interesse i hvalpenes mentalitet og velfærd. Disse kan for at opnå en større indtjening sælge hunde under falsk varebetegnelse – altså "deklarere" en blandingshund som en racehund. American Staffordshire Terrier er et godt eksempel på dette, da min. 90 % af hundene er solgt under falsk varebetegnelse, idet de er uden stamtavle.

Derudover er det muligt - i udlandet - at købe hunde, der decideret er opdrættet med henblik på at blive anvendt som kamphunde.

Racespecifikke restriktioner kan aldrig ramme hunde fra den uetablerede hundeverden. Derfor er det nødvendigt at se på salg, opdræt, import og ejerskab af hunde i den "uetablerede" hundeverden. Det er der, størsteparten af problemerne findes.

Den eksisterende hundelov

Flemming Møller spurgte, hvorvidt opfølgning på den eksisterende lov om hund, er tilstrækkeligt til at løse problemer med farlige hunde.

Vi er enige med Flemming Møller i, at den eksisterende lov kan løse størsteparten af problemstillingen. Den åbner mulighed for at gribe ind over for hunde, der har forvoldt skade, og overfor hunde, som der er grundlag for at antage, kan være farlige – altså potentielt farlige hunde uanset race eller blanding.

Det kræver selvfølgelig, at der følges op på lovgivning med tilstrækkelige indsatser, ressourcer og den nødvendige hjemmel til politiet.

Derudover er det hensigtsmæssigt med en generel skærpelse af reglerne for hold af hund, som nævnt i Udvalget om hundes delbetækning samt det lovforslag, der blev sendt i høring i 2009.

Det sikrer, at alle inkompetente ejere - med farlige hunde rammes. D.v.s. - der hvor problemerne reelt findes.

Aggression

Peter Skaarup spurgte, hvorvidt det er muligt at avle aggression ud af kamphunderacer.

Som nævnt ved vores foretræde i Retsudvalget har alle succesfulde opdrættere måtte sande, hvor utroligt svært det er at fastholde de samme egenskaber generation efter generation. Det kræver dedikeret målrettethed, langsigtet planlægning, indgående kendskab til genetik og avlsdyrenes forfædre - samt en god portion held. Opdrættere efterstræber positive egenskaber og karaktertræk, men det er lige så svært bevidst at fastholde uønskede egenskaber.

Det skal endvidere påpeges, at mange af de hunderacer, der omtales som "kamphunderacer" rent faktisk er skabt til andre formål og mange er - til og med - blevet registreret første gang mange årtier efter, at dyrekampe blev forbudt i deres oprindelsesland. Eksempelvis blev American Staffordshire Terrier og Staffordshire Bull Terrier registreret første gang i 1930'erne.

Aggression er ikke racebestemt

Der findes ikke et "aggressions gen" hos nogle racer. Der kan til gengæld være store forskelle på de enkelte blodlinjer inden for alle racer eller blandinger.

Det enkelte hundeindivid kan via dårligt opdræt, opfostring, prægning, opdragelse og håndtering blive en "farlig" hund. Der er altså ikke tale om "farlige" racer, men om uansvarlige ejere og opdrættere.

Genetisk identifikation af aggression

En aggressiv hund kan ikke genetisk entydigt skelnes fra en ikke-aggressiv hund: Adfærdsegenskaber er genetisk set kvantitative, hvilket indebærer, at mange gener tilsammen med miljøfaktorer afgør, hvordan egenskaben manifesteres hos det enkelte individ.

Det betyder, at det ikke er muligt tydeligt at skelne mellem aggressive og ikke-aggressive hunde; hunden er mere eller mindre aggressiv i forskellige situationer.

Statistik

Marlene Harpsøe spurgte om TopDanmarks statistik vedr. skader var mere valid end udenlandske bidstatistikker, hvad angår definering af, hvilke racer der bider mest.

TopDanmark statistik vedr. skader

I august 2009 bekræftede Jens Langergaard fra TopDanmark overfor Dansk Terrier Klub, at pågældende statistik omfatter alle skader, der dækkes af ansvarsforsikringen. D.v.s. statistikken omfatter også tingskade – og dermed ikke er anvendelig som bidstatistik.

Citat – Jens Langergaard: Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at Topdanmark på ingen måde har udtalt sig om hvor farlige bestemte racer er eller om de bider mere end andre hunde. Det har heller ikke været vores hensigt at vores oplysninger skal bruges til at rubricere hunde efter "farlighed".

Det eneste vi har udtalt os om – og underbygget med statistik – er hvilke hunderacer der har en høj skadefrekvens, når det gælder anvendelsen af den lovpligtige hundeansvarsforsikring. Statistikken viser eller underbygger IKKE, at racer med stor skadefrekvens ofte angriber mennesker eller laver særligt alvorlige skader når det sker. Statistikken viser

alene skadefrekvensen, altså overhyppigheden af anmeldte ting og personskader i den aktuelle racebestand sammenlignet med Labrador Retriever der er sat til faktor 1.

Definition af race i TopDanmarks statistik er derudover ikke valid.

Citat – Jens Langergaard: Hos Topdanmark skal ejeren angive racen ved indtegning. Så fastsættelsen er bestemt af den selvoplysning ejeren giver.

Det betyder, at ejere af blandingshunde, der er købt under falsk varebetegnelse, som f.eks. "amstaff", "staffordshire bull terrier" eller "dogo argentino", figurerer i TopDanmarks statistik som disse racer.

Husk i den forbindelse at under 10 % af de American Staffordshire Terriers, der registreres i Dansk Hunderegister, er ægte American Staffordshire Terriers. I 2009 blev der f.eks. indregistreret 82 stambogsførte American Staffordshire Terriers og 1.033 uden stamtavle. Dertil kommer de øvrige "kopi hunde", som slet ikke blev registreret i Dansk Hunderegister.

Delbetænkningen om statistik

I delbetænkningen peges på, at der ikke findes sikkert statistisk grundlag for at udpege bestemte hunderacer som farlige.

Citat – Delbetænkningen: Et flertal af udvalgets medlemmer kan dog ikke anbefale, at der gennemføres et forbud mod visse hunderacer. Disse medlemmer peger på, at der ikke er noget sikkert statistisk grundlag for at udpege bestemte hunderacer som mere farlige end andre, og at der ikke er nogen sikkerhed for, at et raceforbud mærkbart vil mindske problemet med farlige hunde.

Vi påpeger, at når der ikke er grundlag for at forbyde racer, så er der naturligvis heller ikke grundlag for racespecifikke restriktioner.

Udenlandske bidstatistikker

Marlene Harpsøe har ret i, at udenlandske bidstatistikker indeholder et vist moment af usikkerhed omkring racedefinition, idet race i de fleste tilfælde er fastlagt ved visuel bedømmelse eller efter ejernes eget udsagn. Så når andre racer - end de i delbetænkningen nævnte racer - topper bidstatistikkerne i udlandet, må vi gå ud fra, at det også her i mange tilfælde drejer sig om blandingshunde eller ikke stambogsførte hunde – altså hunde fra den uetablerede hundeverden.